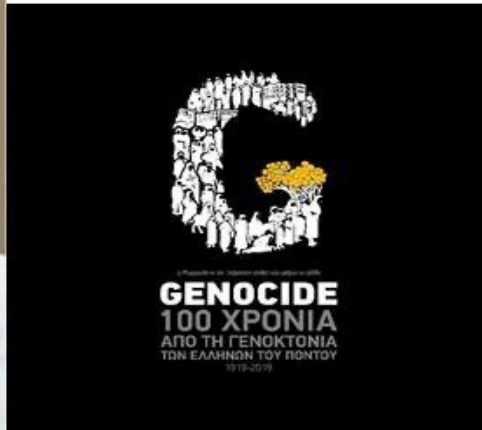

Дорогие друзья,

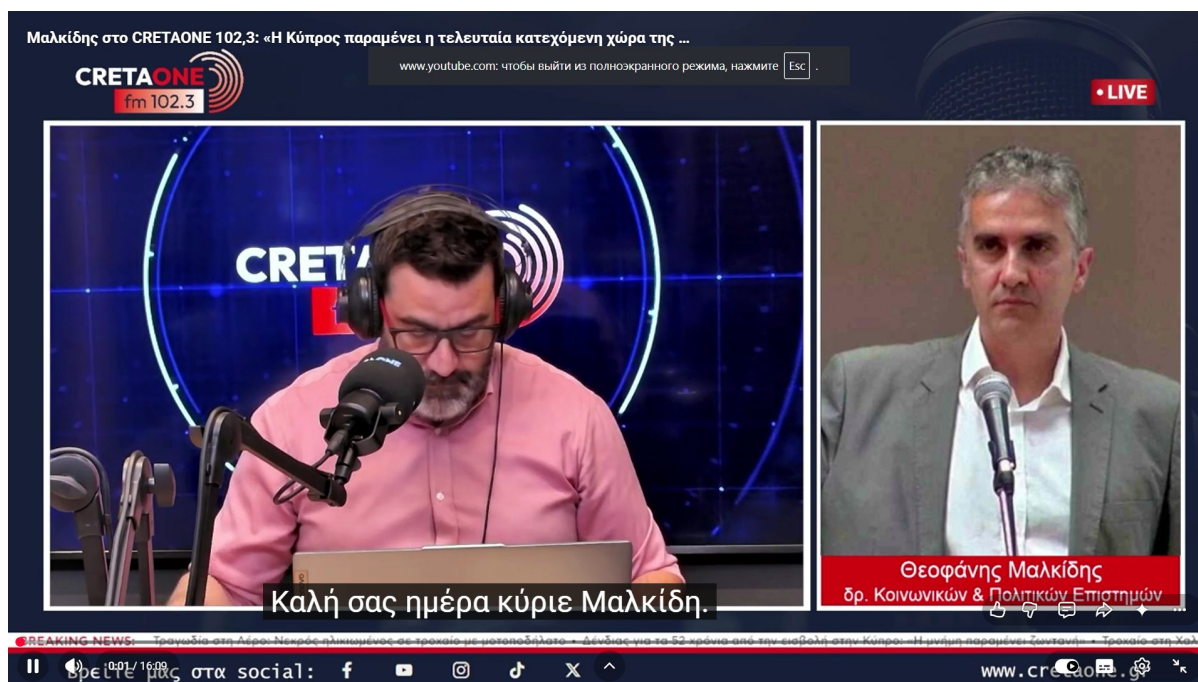
Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, на тему **«Феофанис Малкидис на критской радиостанции CRETAONE 102.3 в Ираклионе»**. (информация на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Για την Κύπρο, πενήνταδύο χρόνια μετά την τουρκική εισβολή και κατοχή

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης στο ραδιοφωνικό σταθμό του Ηρακλείου Κρήτης CRETAONE 102,3:

«Η Κύπρος παραμένει η τελευταία κατεχόμενη χώρα της Ευρώπης» – Ποια είναι η μόνη ιστορικά ορθή κατεύθυνση για την επίλυση του Κυπριακού;

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης, μιλώντας στο CRETAONE 102,3 από τη Λευκωσία, υποστήριξε ότι η τουρκική κατοχή συνεχίζεται με την ανοχή της διεθνούς κοινότητας, ενώ εξέφρασε την αντίθεσή του σε κάθε λύση που, όπως είπε, οδηγεί στη νομιμοποίηση των τετελεσμένων της εισβολής.

Σκληρή κριτική στη διεθνή κοινότητα, τον ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ άσκησε ο διδάκτορας Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών Θεοφάνης Μαλκίδης, μιλώντας από τη Λευκωσία στο CRETAONE 102,3, με αφορμή τη συμπλήρωση 52 χρόνων από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Μιλώντας στην εκπομπή Newsroom και στον Γιάννη Ραψομανίκη, υπογράμμισε ότι η κατοχή συνεχίζεται με την ανοχή των μεγάλων δυνάμεων, ενώ εξέφρασε την αντίθεσή του σε οποιαδήποτε λύση του Κυπριακού που, όπως είπε, οδηγεί στη νομιμοποίηση των αποτελεσμάτων του 1974.

Από τη Μακεδονίτισσα της Λευκωσίας, όπου βρίσκεται για να τιμήσει τους πεσόντες της τουρκικής εισβολής αλλά και τους αγνοούμενους, ο Θεοφάνης Μαλκίδης μετέφερε το μήνυμα ότι η κυπριακή τραγωδία δεν αποτελεί μόνο μια ιστορική μνήμη, αλλά ένα ζήτημα που εξακολουθεί να παραμένει ανοικτό.

Όπως ανέφερε, η παρουσία του στην Κύπρο έχει βαθιά προσωπική διάσταση, καθώς, όπως είπε, τιμά τόσο συγγενικά του πρόσωπα που έχασαν τη ζωή τους το 1974 υπερασπιζόμενοι την ελευθερία όσο και όλους όσοι πολέμησαν κατά την τουρκική εισβολή.

«Από εδώ, από το στρατιωτικό κοιμητήριο της Μακεδονίτισσας, αντιλαμβάνεται κανείς το μέγεθος της θυσίας του Ελληνισμού», σημείωσε, κάνοντας λόγο για έναν τόπο όπου αναπαύονται Ελλαδίτες και Κύπριοι στρατιώτες, καταδρομείς, αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και πολίτες που έπεσαν κατά την υπεράσπιση της Κύπρου.

Αναφερόμενος στα γεγονότα του 1974, ο κ. Μαλκίδης υποστήριξε ότι οι Κύπριοι γνωρίζουν πως οι ευθύνες για την τραγωδία δεν βαρύνουν τον ελληνικό λαό, αλλά συγκεκριμένα κέντρα εξουσίας και διεθνείς παράγοντες. Όπως είπε, στοιχεία από βρετανικά και αμερικανικά αρχεία, τα οποία έχουν δει το φως της δημοσιότητας, καταδεικνύουν, κατά την εκτίμησή του, ότι η Τουρκία βρήκε το κατάλληλο διεθνές περιβάλλον προκειμένου να πραγματοποιήσει την εισβολή.

Παράλληλα, εκτίμησε ότι η στάση αυτή δεν περιορίστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Βρετανία, αλλά επεκτάθηκε και στη Σοβιετική Ένωση, η οποία, σύμφωνα με τον ίδιο, επίσης δεν αντέδρασε απέναντι στα γεγονότα του 1974.

Κριτική σε ΟΗΕ και NATO

Ιδιαίτερα επικριτικός εμφανίστηκε απέναντι στη λειτουργία διεθνών οργανισμών, υποστηρίζοντας ότι τόσο κατά το παρελθόν όσο και σήμερα δεν υπερασπίζονται ουσιαστικά το διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Σύμφωνα με τον κ. Μαλκίδη η στάση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αλλά και του NATO αποδεικνύει ότι προτεραιότητα δίδεται στα γεωπολιτικά, οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα και όχι στην αποκατάσταση της νομιμότητας.

Υποστήριξε ακόμη ότι η ανοχή της διεθνούς κοινότητας από το 1974 μέχρι σήμερα έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε να επιχειρείται πλέον η πολιτική νομιμοποίηση των αποτελεσμάτων της τουρκικής εισβολής.

«Η τελευταία κατεχόμενη χώρα της Ευρώπης»

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης χαρακτήρισε την Κυπριακή Δημοκρατία ως τη μοναδική ευρωπαϊκή χώρα που εξακολουθεί να βρίσκεται υπό κατοχή, επισημαίνοντας ότι η Λευκωσία παραμένει η τελευταία διαιρεμένη πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Όπως υποστήριξε, πενήντα δύο χρόνια μετά την εισβολή, η κατάσταση αυτή εξακολουθεί να υφίσταται χωρίς ουσιαστική αντίδραση από τη διεθνή κοινότητα, γεγονός που, κατά την άποψή του, συνιστά αποτυχία τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των διεθνών οργανισμών.

Παράλληλα, άσκησε κριτική στις πολιτικές επιλογές που ακολούθησαν τις τελευταίες δεκαετίες, σημειώνοντας ότι η συζήτηση μετατοπίστηκε σταδιακά από την απελευθέρωση της Κύπρου προς λύσεις που, σύμφωνα με τον ίδιο, οδηγούν στην αποδοχή των τετελεσμένων της εισβολής.

Η κριτική για τη διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία

Ο κ. Μαλκίδης χαρακτήρισε το μοντέλο της διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας ως μη βιώσιμη λύση, εκφράζοντας την άποψη ότι οδηγεί στη νομιμοποίηση της κατοχής αντί στην αποκατάσταση της ιστορικής πραγματικότητας. Υποστήριξε ακόμη ότι μια τέτοια μορφή διακυβέρνησης δεν εξασφαλίζει λειτουργικό κράτος, επικαλούμενος ζητήματα όπως η εκ περιτροπής προεδρία, τα δικαιώματα βέτο, η μη επιστροφή όλων των προσφύγων στις εστίες τους και η μη πλήρης αποκατάσταση των περιουσιακών δικαιωμάτων.

Παράλληλα, εξέφρασε την ανησυχία του για τις συζητήσεις που, όπως ανέφερε, βρίσκονται σε εξέλιξη σχετικά με μια νέα προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού, **εκτιμώντας ότι θα μπορούσε να προκύψει πρόταση ακόμη δυσμενέστερη από το Σχέδιο Ανάν.**

Ευρωπαϊκή Ένωση, οικονομικά συμφέροντα και επιλεκτική εφαρμογή του διεθνούς δικαίου

Αναφερόμενος στον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Θεοφάνης Μαλκίδης υποστήριξε ότι οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα υπερισχύουν της εφαρμογής του διεθνούς δικαίου.

Στο πλαίσιο αυτό διερωτήθηκε γιατί συνεχίζονται, όπως είπε, πτήσεις προς το παράνομο αεροδρόμιο της Τύμπου, γιατί επιδοτούνται δραστηριότητες στα

κατεχόμενα και γιατί δεν εφαρμόζονται αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που αφορούν τις περιουσίες των Ελληνοκυπρίων.

Εξέφρασε επίσης προβληματισμό για το γεγονός ότι εξακολουθούν να υπάρχουν αγνοούμενοι, υποστηρίζοντας ότι η Τουρκία δεν έχει παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες για την πλήρη διακρίβωση της τύχης τους.

Ο κ. Μαλκίδης υποστήριξε ότι εξακολουθούν να ισχύουν ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών που προβλέπουν την αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων ως βασική προϋπόθεση για την επίλυση του Κυπριακού.

Ωστόσο, όπως ανέφερε, η διεθνής κοινότητα δεν απαιτεί με την ίδια ένταση ούτε την αποχώρηση των εποίκων ούτε την πλήρη διαλεύκανση της τύχης των αγνοουμένων.

Μάλιστα, επικαλέστηκε το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών μετά το 1974, σημειώνοντας ότι είχαν ζητήσει τη διακρίβωση της τύχης ακόμη και του τελευταίου Αμερικανού πολίτη που αγνοούνταν στην Κύπρο, σε αντίθεση, όπως υποστήριξε, με τη στάση που τηρείται απέναντι στους Ελληνοκύπριους αγνοουμένους.

Σχολιάζοντας τις πρόσφατες εξελίξεις, ο Θεοφάνης Μαλκίδης έκανε λόγο για συνεχή κλιμάκωση της τουρκικής ρητορικής τόσο απέναντι στην Κύπρο όσο και στο Αιγαίο και τη Θράκη. Κατά την εκτίμησή του, η πολιτική της Άγκυρας εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική αναθεωρητισμού, η οποία, όπως είπε, δεν περιορίζεται μόνο στο Κυπριακό.

«Η λύση είναι η απελευθέρωση»

Ερωτηθείς για την αλλαγή της ελληνικής προσέγγισης στο Κυπριακό κατά τις τελευταίες δεκαετίες, ο κ. Μαλκίδης υποστήριξε ότι εγκαταλείφθηκε σταδιακά η λογική της απελευθέρωσης και αντικαταστάθηκε από προτάσεις που δεν επέλεξε ποτέ ο ελληνισμός.

Όπως ανέφερε, θεωρεί ότι η μόνη ιστορικά ορθή κατεύθυνση παραμένει η αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων, η αποκατάσταση των δικαιωμάτων των προσφύγων, η επιστροφή των περιουσιών και η πλήρης διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων.

Κλείνοντας ο κ. Μαλκίδης αφιέρωσε τη συζήτηση στους ανθρώπους που έπεσαν κατά την τουρκική εισβολή του 1974, από την Αμμόχωστο έως τη Μόρφου και σε κάθε σημείο όπου υπήρξε αντίσταση. Παράλληλα, απέτισε φόρο τιμής στους αγνοουμένους, τονίζοντας ότι, πενήντα δύο χρόνια μετά, εξακολουθούν να συμβολίζουν την ανάγκη διατήρησης της ιστορικής μνήμης και της διεκδίκησης της αλήθειας για τα γεγονότα της κυπριακής τραγωδίας.

Δείτε τη συνέντευξη στον παρακάτω σύνδεσμο

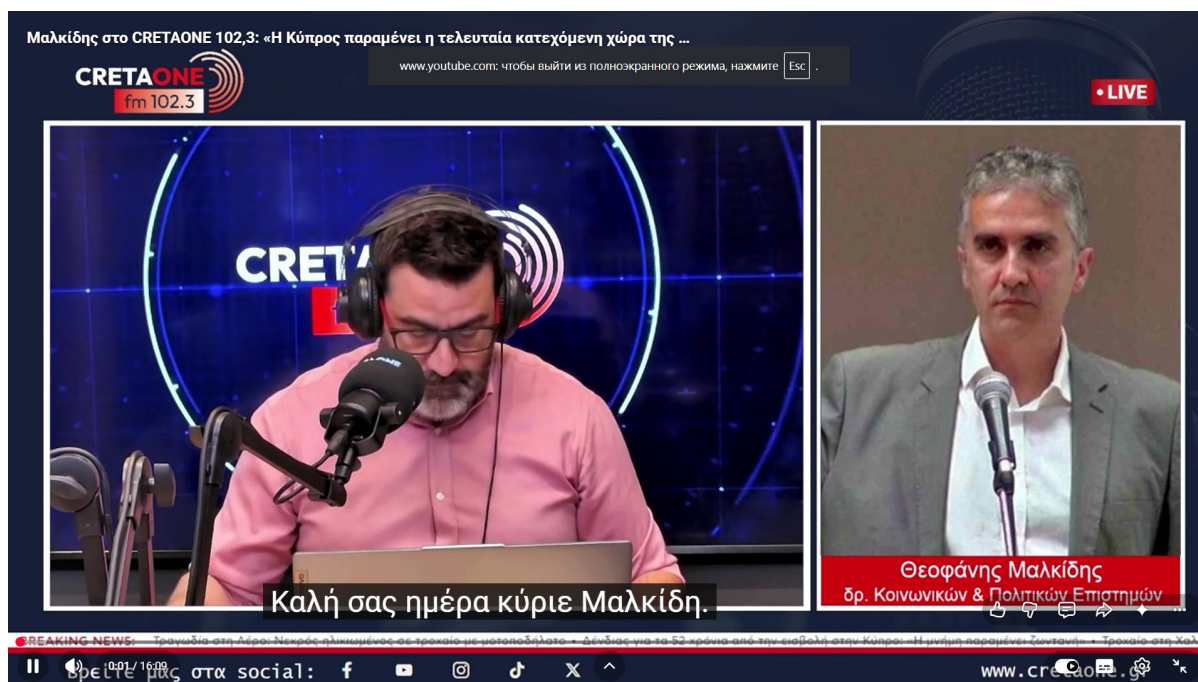
https://youtu.be/z95zcO0Co_g

Феофанис Малкидис. Профессор Университета Пантейон.

Для Кипра, пятьдесят два года спустя после турецкого вторжения и оккупации

Феофанис Малкидис на критской радиостанции CRETAONE 102.3 в Ираклионе !!!

«Кипр остается последней оккупированной страной в Европе» – Какое единственное исторически правильное направление для решения кипрской проблемы?

Теофанис Малкидис в интервью радиостанции CRETAONE 102.3 из Никосии заявил, что турецкая оккупация продолжается при попустительстве международного сообщества, и выразил несогласие с любым решением, которое, по его словам, приведет к легализации свершившегося факта вторжения.

Малкидис, доктор политических и социальных наук, резко раскритиковал международное сообщество, ООН и НАТО, выступая из Никосии на радиостанции CRETAONE 102.3 по случаю 52-й годовщины турецкого вторжения на Кипр.

В эфире программы Newsroom и в беседе с Яннисом Рапсоманикисом он подчеркнул, что оккупация продолжается с терпимостью великих держав, выразив при этом свое несогласие с любым решением кипрской

проблемы, которое, по его словам, приведет к легализации результатов 1974 года.

Из Македонитиссы в Никосии, где он должен почтить память павших во время турецкого вторжения и пропавших без вести, Теофанис Малкидис передал послание о том, что кипрская трагедия — это не только историческая память, но и вопрос, который до сих пор остается открытым.

Как он уже упомянул, его присутствие на Кипре имеет глубоко личный характер, поскольку, по его словам, он чтит память как своих родственников, погибших в 1974 году, защищая свободу, так и всех тех, кто сражался во время турецкого вторжения.

«Отсюда, с военного кладбища Македонитисса, можно осознать масштаб жертв, принесенных эллинизмом», — отметил он, имея в виду место, где покоятся греческие и кипрские солдаты, командос, офицеры, унтер-офицеры и гражданские лица, павшие при защите Кипра.

Ссылаясь на события 1974 года, г-н Малкидис утверждал, что киприоты понимают, что ответственность за трагедию лежит не на греческом народе, а на конкретных центрах власти и международных игроках. По его словам, обнародованные данные из британских и американских архивов свидетельствуют, по его оценке, о том, что Турция нашла подходящую международную обстановку для осуществления вторжения.

В то же время он оценил, что подобная позиция не ограничивалась Соединенными Штатами и Великобританией, но распространялась и на Советский Союз, который, по его мнению, также не отреагировал на события 1974 года.

Критика ООН и НАТО

Он особенно критически отзывался о деятельности международных организаций, утверждая, что как в прошлом, так и сегодня они неэффективно защищают международное право и права человека.

По словам г-на Малкидиса, позиция Организации Объединенных Наций и НАТО доказывает, что приоритет отдается геополитическим,

экономическим и деловым интересам, а не восстановлению легитимности.

Он также утверждал, что терпимость международного сообщества с 1974 года по настоящее время создала условия для попытки политической легитимизации последствий турецкого вторжения.

«Последняя оккупированная страна в Европе»

Теофанис Малкидис охарактеризовал Республику Кипр как единственную европейскую страну, которая до сих пор находится под оккупацией, отметив, что Никосия остается последней разделенной столицей Европы.

Как он утверждал, спустя пятьдесят два года после вторжения эта ситуация по-прежнему сохраняется без какой-либо существенной реакции со стороны международного сообщества, что, по его мнению, представляет собой провал как Европейского союза, так и международных организаций.

В то же время он подверг критике политические решения, принятые в последние десятилетия, отметив, что дискуссия постепенно сместилась от освобождения Кипра к решениям, которые, по его мнению, ведут к принятию свершившегося факта вторжения.

Критика двухзональной двухкоммунальной федерации

Г-н Малкидис охарактеризовал модель двухзональной двухкоммунальной федерации как неустойчивое решение, выразив мнение, что она ведет к легитимизации оккупации вместо восстановления исторической реальности. Он также утверждал, что такая форма управления не гарантирует функционирования государства, приводя в качестве примеров такие проблемы, как сменяющееся президентство, право вето, неспособность вернуть всех беженцев в их дома и неспособность в полной мере восстановить права собственности.

В то же время он выразил обеспокоенность по поводу дискуссий, которые, по его словам, ведутся в связи с новой попыткой решения кипрской проблемы, **предположив, что может появиться предложение, еще более невыгодное, чем план Аннана.**

Европейский союз, экономические интересы и избирательное применение международного права.

Ссылаясь на роль Европейского союза, Теофанис Малкидис утверждал, что экономические и деловые интересы преобладают над применением международного права.

В этом контексте он задался вопросом, почему, по его словам, продолжаются полеты в нелегальный аэропорт Зимпос, почему субсидируется деятельность на оккупированных территориях и почему не исполняются решения Европейского суда по правам человека, касающиеся собственности греков-киприотов.

Он также выразил обеспокоенность по поводу того, что до сих пор остаются пропавшие без вести люди, утверждая, что Турция не предоставила необходимой информации для полного выяснения их судьбы.

Г-н Малкидис утверждал, что резолюции Организации Объединенных Наций, предусматривающие вывод турецких оккупационных войск в качестве основного условия урегулирования кипрской проблемы, по-прежнему остаются в силе.

Однако, как он отметил, международное сообщество не требует с такой же интенсивностью ни отъезда поселенцев, ни полного выяснения судьбы пропавших без вести.

Фактически, он привел в пример Соединенные Штаты после 1974 года, отметив, что они запросили выяснение судьбы даже последнего американского гражданина, пропавшего без вести на Кипре, в отличие, как он утверждал, от позиции, занятой в отношении пропавших без вести греков-киприотов.

Комментируя последние события, Теофанис Малкидис говорил о непрерывной эскалации турецкой риторики как в отношении Кипра, так и в отношении Эгейского моря и Фракии. По его оценке, политика Анкары является частью более широкой стратегии ревизионизма, которая, как он отметил, не ограничивается кипрским вопросом.

«Решение — это освобождение».

Отвечая на вопрос об изменении греческого подхода к кипрской проблеме за последние несколько десятилетий, г-н Малкидис заявил, что логика освобождения постепенно была отброшена и заменена предложениями, которые эллинизм никогда не выбирал.

Как он заявил, он считает, что единственным исторически правильным направлением остается вывод оккупационных войск, восстановление прав беженцев, возвращение имущества и полное выяснение судьбы пропавших без вести.

В заключение г-н Малкидис посвятил дискуссию людям, погибшим во время турецкого вторжения 1974 года, от Фамагусты до Морфу и во всех местах, где встречалось сопротивление. Одновременно он отдал дань уважения пропавшим без вести, подчеркнув, что спустя пятьдесят два года они продолжают символизировать необходимость сохранения исторической памяти и отстаивания правды о событиях кипрской трагедии.

Посмотреть интервью можно по ссылке ниже.

https://youtu.be/z95zcO0Co_g

Αγαπητοί φίλοι,

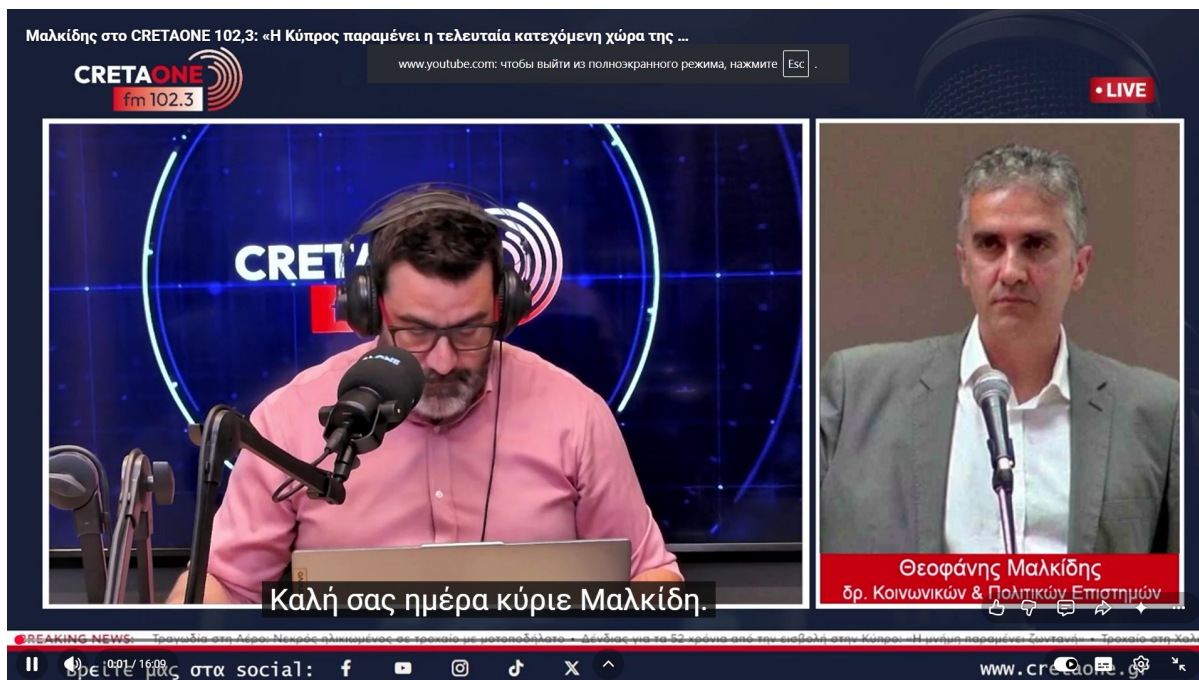
Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα μας αναγνώρισης μας Γενοκτονίας των Ελλήνων μας Ανατολής, με θέμα **«Ο Θεοφάνης Μαλκίδης στο ραδιοφωνικό σταθμό του Ηρακλείου Κρήτης CRETAONE 102,3»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

ια την Κύπρο, πενήνταδύο χρόνια μετά την τουρκική εισβολή και κατοχή

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης στο ραδιοφωνικό σταθμό του Ηρακλείου Κρήτης CRETAONE 102,3:

«Η Κύπρος παραμένει η τελευταία κατεχόμενη χώρα της Ευρώπης» – Ποια είναι η μόνη ιστορικά ορθή κατεύθυνση για την επίλυση του Κυπριακού;

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης, μιλώντας στο CRETAONE 102,3 από τη Λευκωσία, υποστήριξε ότι η τουρκική κατοχή συνεχίζεται με την ανοχή της διεθνούς κοινότητας, ενώ εξέφρασε την αντίθεσή του σε κάθε λύση που, όπως είπε, οδηγεί στη νομιμοποίηση των τετελεσμένων της εισβολής.

Σκληρή κριτική στη διεθνή κοινότητα, τον ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ άσκησε ο διδάκτορας Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών Θεοφάνης Μαλκίδης, μιλώντας από τη Λευκωσία στο CRETAONE 102,3, με αφορμή τη συμπλήρωση 52 χρόνων από την τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Μιλώντας στην εκπομπή Newsroom και στον Γιάννη Ραψομανίκη, υπογράμμισε ότι η κατοχή συνεχίζεται με την ανοχή των μεγάλων δυνάμεων, ενώ εξέφρασε την αντίθεσή του σε οποιαδήποτε λύση του Κυπριακού που, όπως είπε, οδηγεί στη νομιμοποίηση των αποτελεσμάτων του 1974.

Από τη Μακεδονίτισσα της Λευκωσίας, όπου βρίσκεται για να τιμήσει τους πεσόντες της τουρκικής εισβολής αλλά και τους αγνοούμενους, ο Θεοφάνης Μαλκίδης μετέφερε το μήνυμα ότι η κυπριακή τραγωδία δεν αποτελεί μόνο μια ιστορική μνήμη, αλλά ένα ζήτημα που εξακολουθεί να παραμένει ανοικτό.

Όπως ανέφερε, η παρουσία του στην Κύπρο έχει βαθιά προσωπική διάσταση, καθώς, όπως είπε, τιμά τόσο συγγενικά του πρόσωπα που έχασαν τη ζωή τους το 1974 υπερασπιζόμενοι την ελευθερία όσο και όλους όσοι πολέμησαν κατά την τουρκική εισβολή.

«Από εδώ, από το στρατιωτικό κοιμητήριο της Μακεδονίτισσας, αντιλαμβάνεται κανείς το μέγεθος της θυσίας του Ελληνισμού», σημείωσε, κάνοντας λόγο για έναν τόπο όπου αναπαύονται Ελλαδίτες και Κύπριοι στρατιώτες, καταδρομείς, αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και πολίτες που έπεσαν κατά την υπεράσπιση της Κύπρου.

Αναφερόμενος στα γεγονότα του 1974, ο κ. Μαλκίδης υποστήριξε ότι οι Κύπριοι γνωρίζουν πως οι ευθύνες για την τραγωδία δεν βαρύνουν τον ελληνικό λαό, αλλά συγκεκριμένα κέντρα εξουσίας και διεθνείς παράγοντες. Όπως είπε, στοιχεία από βρετανικά και αμερικανικά αρχεία, τα οποία έχουν δει το φως της δημοσιότητας, καταδεικνύουν, κατά την εκτίμησή του, ότι η Τουρκία βρήκε το κατάλληλο διεθνές περιβάλλον προκειμένου να πραγματοποιήσει την εισβολή.

Παράλληλα, εκτίμησε ότι η στάση αυτή δεν περιορίστηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Βρετανία, αλλά επεκτάθηκε και στη Σοβιετική Ένωση, η οποία, σύμφωνα με τον ίδιο, επίσης δεν αντέδρασε απέναντι στα γεγονότα του 1974.

Κριτική σε ΟΗΕ και NATO

Ιδιαίτερα επικριτικός εμφανίστηκε απέναντι στη λειτουργία διεθνών οργανισμών, υποστηρίζοντας ότι τόσο κατά το παρελθόν όσο και σήμερα δεν υπερασπίζονται ουσιαστικά το διεθνές δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Σύμφωνα με τον κ. Μαλκίδη η στάση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αλλά και του NATO αποδεικνύει ότι προτεραιότητα δίδεται στα γεωπολιτικά, οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα και όχι στην αποκατάσταση της νομιμότητας.

Υποστήριξε ακόμη ότι η ανοχή της διεθνούς κοινότητας από το 1974 μέχρι σήμερα έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε να επιχειρείται πλέον η πολιτική νομιμοποίηση των αποτελεσμάτων της τουρκικής εισβολής.

«Η τελευταία κατεχόμενη χώρα της Ευρώπης»

Ο Θεοφάνης Μαλκίδης χαρακτήρισε την Κυπριακή Δημοκρατία ως τη μοναδική ευρωπαϊκή χώρα που εξακολουθεί να βρίσκεται υπό κατοχή, επισημαίνοντας ότι η Λευκωσία παραμένει η τελευταία διαιρεμένη πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Όπως υποστήριξε, πενήντα δύο χρόνια μετά την εισβολή, η κατάσταση αυτή εξακολουθεί να υφίσταται χωρίς ουσιαστική αντίδραση από τη διεθνή κοινότητα, γεγονός που, κατά την άποψή του, συνιστά αποτυχία τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των διεθνών οργανισμών.

Παράλληλα, άσκησε κριτική στις πολιτικές επιλογές που ακολούθησαν τις τελευταίες δεκαετίες, σημειώνοντας ότι η συζήτηση μετατοπίστηκε σταδιακά από την απελευθέρωση της Κύπρου προς λύσεις που, σύμφωνα με τον ίδιο, οδηγούν στην αποδοχή των τετελεσμένων της εισβολής.

Η κριτική για τη διζωνική δικοινοτική ομοσπονδία

Ο κ. Μαλκίδης χαρακτήρισε το μοντέλο της διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας ως μη βιώσιμη λύση, εκφράζοντας την άποψη ότι οδηγεί στη νομιμοποίηση της κατοχής αντί στην αποκατάσταση της ιστορικής πραγματικότητας. Υποστήριξε ακόμη ότι μια τέτοια μορφή διακυβέρνησης δεν εξασφαλίζει λειτουργικό κράτος, επικαλούμενος ζητήματα όπως η εκ περιτροπής προεδρία, τα δικαιώματα βέτο, η μη επιστροφή όλων των προσφύγων στις εστίες τους και η μη πλήρης αποκατάσταση των περιουσιακών δικαιωμάτων.

Παράλληλα, εξέφρασε την ανησυχία του για τις συζητήσεις που, όπως ανέφερε, βρίσκονται σε εξέλιξη σχετικά με μια νέα προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού, **εκτιμώντας ότι θα μπορούσε να προκύψει πρόταση ακόμη δυσμενέστερη από το Σχέδιο Ανάν.**

Ευρωπαϊκή Ένωση, οικονομικά συμφέροντα και επιλεκτική εφαρμογή του διεθνούς δικαίου

Αναφερόμενος στον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Θεοφάνης Μαλκίδης υποστήριξε ότι οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα υπερισχύουν της εφαρμογής του διεθνούς δικαίου.

Στο πλαίσιο αυτό διερωτήθηκε γιατί συνεχίζονται, όπως είπε, πτήσεις προς το παράνομο αεροδρόμιο της Τύμπου, γιατί επιδοτούνται δραστηριότητες στα

κατεχόμενα και γιατί δεν εφαρμόζονται αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που αφορούν τις περιουσίες των Ελληνοκυπρίων.

Εξέφρασε επίσης προβληματισμό για το γεγονός ότι εξακολουθούν να υπάρχουν αγνοούμενοι, υποστηρίζοντας ότι η Τουρκία δεν έχει παράσχει τις αναγκαίες πληροφορίες για την πλήρη διακρίβωση της τύχης τους.

Ο κ. Μαλκίδης υποστήριξε ότι εξακολουθούν να ισχύουν ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών που προβλέπουν την αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων ως βασική προϋπόθεση για την επίλυση του Κυπριακού.

Ωστόσο, όπως ανέφερε, η διεθνής κοινότητα δεν απαιτεί με την ίδια ένταση ούτε την αποχώρηση των εποίκων ούτε την πλήρη διαλεύκανση της τύχης των αγνοουμένων.

Μάλιστα, επικαλέστηκε το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών μετά το 1974, σημειώνοντας ότι είχαν ζητήσει τη διακρίβωση της τύχης ακόμη και του τελευταίου Αμερικανού πολίτη που αγνοούνταν στην Κύπρο, σε αντίθεση, όπως υποστήριξε, με τη στάση που τηρείται απέναντι στους Ελληνοκύπριους αγνοουμένους.

Σχολιάζοντας τις πρόσφατες εξελίξεις, ο Θεοφάνης Μαλκίδης έκανε λόγο για συνεχή κλιμάκωση της τουρκικής ρητορικής τόσο απέναντι στην Κύπρο όσο και στο Αιγαίο και τη Θράκη. Κατά την εκτίμησή του, η πολιτική της Άγκυρας εντάσσεται σε μια ευρύτερη στρατηγική αναθεωρητισμού, η οποία, όπως είπε, δεν περιορίζεται μόνο στο Κυπριακό.

«Η λύση είναι η απελευθέρωση»

Ερωτηθείς για την αλλαγή της ελληνικής προσέγγισης στο Κυπριακό κατά τις τελευταίες δεκαετίες, ο κ. Μαλκίδης υποστήριξε ότι εγκαταλείφθηκε σταδιακά η λογική της απελευθέρωσης και αντικαταστάθηκε από προτάσεις που δεν επέλεξε ποτέ ο ελληνισμός.

Όπως ανέφερε, θεωρεί ότι η μόνη ιστορικά ορθή κατεύθυνση παραμένει η αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων, η αποκατάσταση των δικαιωμάτων των προσφύγων, η επιστροφή των περιουσιών και η πλήρης διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων.

Κλείνοντας ο κ. Μαλκίδης αφιέρωσε τη συζήτηση στους ανθρώπους που έπεσαν κατά την τουρκική εισβολή του 1974, από την Αμμόχωστο έως τη Μόρφου και σε κάθε σημείο όπου υπήρξε αντίσταση. Παράλληλα, απέτισε φόρο τιμής στους αγνοουμένους, τονίζοντας ότι, πενήντα δύο χρόνια μετά, εξακολουθούν να συμβολίζουν την ανάγκη διατήρησης της ιστορικής μνήμης και της διεκδίκησης της αλήθειας για τα γεγονότα της κυπριακής τραγωδίας.

Δείτε τη συνέντευξη στον παρακάτω σύνδεσμο

https://youtu.be/z95zcO0Co_g

